

RECENZJA DOROBKU
ARTYSTYCZNEGO I PEDAGOGICZNEGO
PANI DR ANNY PIOTROWSKIEJ W ZWIĄZKU
Z POSTĘPOWANIEM O NADANIE STOPNIA
DOKTORA HABILITOWANEGO W DZIEDZINIE SZTUKI
W DYSCYPLINIE SZTUKI FILMOWE I TEATRALNE

Pani doktor Anna Piotrowska jest wybitną artystką, nieustannie poszukującą pasjonatką. Posiada niekonwencjonalne, wszechstronne wykształcenie, które pozwala jej na tworzenie spektakli, projektów artystycznych, pisanie tekstów oraz prowadzenie warsztatów. W swoich projektach jest niezwykle odważna, oryginalna, imponuje pracowitością i dociekliwością. Pozwoliło to jej na znalezienie oryginalnego artystycznego języka opartego na własnych metodach i narzędziach.

W roku 2019 uzyskała tytuł doktora sztuki w dziedzinie sztuki, dyscyplinie artystycznej sztuki muzyczne, nadany uchwałą Rady Wydziału Dyrygentury Chóralnej, Edukacji Muzycznej, Muzyki Kościelnej, Rytmiki i Tańca z dnia 13 maja 2019 roku na Uniwersytecie Muzycznym im. Fryderyka Chopina w Warszawie. Rozprawa doktorska nosiła tytuł: *Proces, konstrukcja, struktura - przestrzenią zależności teatru i tańca na przykładzie spektaklu dyplomowego studentów PWST WTT pt. TRANSDYPTYK*. Praca ta ukazuje głębokie zrozumienie procesu twórczego, którym autorka dzieli się zarówno w teorii jak i praktyce.

Znaczący wpływ na wybór drogi edukacyjnej Pani dr Anny Piotrowskiej miała różnorodność zainteresowań. To następnie wpłynęło na jej interdyscyplinarne podejście do sztuki. W roku 1993 ukończyła II Liceum Ogólnokształcące im. Adama Mickiewicza w Słupsku.

Następnie w 1994 roku ukończyła Instruktorski kurs kwalifikacyjny, specjalność – taniec współczesny w Krakowie pod patronatem Ministerstwa Kultury i Sztuki oraz Centrum Animacji Kulturalnej. 1994 - 1996 ukończyła Państwowe Studium Stenotypii i Stenografii ul. Ogrodowa 16, Warszawa Specjalność: Sekretarka - Asystentka Dyrektora. W roku 1999 ukończyła Wyższą Szkołę Ekonomiczno-Informatyczną w Warszawie. Tytuł pracy licencjackiej: *Biznes Plan jako element nowoczesnego zarządzania przedsiębiorstwem*.

W roku 2000 zdała egzamin dla Kandydatów na Członków Rad Nadzorczych w Spółkach Skarbu Państwa przed Komisją Egzaminacyjną przy Ministrze Skarbu Państwa.

W roku 2002 ukończyła uzupełniające studia magisterskie w zakresie organizacji i kierowania przedsiębiorstwem w Prywatnej Wyższej Szkole Biznesu i Administracji w Warszawie i obroniła pracę magisterską pt: Wpływ rozwoju trzeciego sektora związanego z wejściem Polski do Unii Europejskiej na realizację projektów artystycznych przez animatorów kultury.

W roku 2009 uzyskała dyplom artysty tancerza przyznawany przez Związek Artystów Scen Polskich uznawany przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Poszerzając swoje zainteresowania Pani Anna Piotrowska doskonaliła nie tylko działania twórcze obejmujące ruch i taniec ale również poszerzała swoją wiedzę w dziedzinie zarządzania kulturą. Miało to wpływ na jej późniejsze działania, różnego rodzaju inicjatywy, organizację przedsięwzięć artystycznych i kierowanie zespołami artystycznymi.

Nic dziwnego, iż mając tak profesjonalne przygotowanie założyła w roku 2003 Fundację Rozwoju Tańca w Warszawie i została jej prezesem. Był to jeden z najważniejszych momentów w jej karierze, który pozwolił na realizację projektów artystycznych oraz organizowanie wydarzeń promujących taniec współczesny w Polsce.

Zaangażowanie w edukację artystyczną w latach 2010-2014 Pani dr Anny Piotrowskiej jako wykładowcy Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Bytomiu, a później jako prodziekana Wydziału Teatru Tańca w Akademii Sztuk Teatralnych w Bytomiu, miało ogromny wpływ na młode pokolenia artystów. Prowadziła wymagające przedmioty: improwizacja, sceny improwizowane, taniec współczesny, polska technika tańca współczesnego, formy teatru tańca i struktury choreograficzne.

W latach 2012 - 2014 była wykładowcą w Akademii Ekonomiczno-Humanistycznej w Łodzi na Wydziale Artystycznym, kierunku Taniec (przedmioty: taniec współczesny, kompozycja tańca, projekty choreograficzne). W roku 2012 została zatrudniona jako ekspert w dziedzinie taniec w Komisji stypendialnej w dziedzinie kultury Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego.

W latach 2014 - 2015 została zatrudniona w charakterze kierownika zespołu i asystenta choreografów Uriego Ivgy (Izrael) i Johana Greben (Holandia) w Bytomskim Teatrze Tańca i Ruchu ROZBARK. W latach 2015 - 2018 została zatrudniona na stanowisku kierownika artystycznego Bytomskiego Teatru Tańca i Ruchu ROZBARK.

W latach 2018 - 2019 była zatrudniona w Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi jako choreografka na kierunku: musical i choreografia. W roku 2019 została prodziekanem Wydziału Teatru Tańca w Bytomiu Akademii Sztuk Teatralnych im. Stanisława Wyspiańskiego w Krakowie. W roku 2019 pełniła obowiązki Dyrektora Bytomskiego Teatru Tańca i Ruchu Rozbark. W roku 2020 była ekspertką Komisji stypendiów Prezydenta Miasta Bytomia w dziedzinie kultury. W roku 2020 została Dyrektorem Bytomskiego Teatru Tańca i Ruchu ROZBARK.

Osiągnięcie naukowe będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego na podstawie dorobku pedagogicznego i artystycznego to przedstawienia: *Dziadowisko* (9 grudnia 2022), *Gemini tryptyk* (26.02.2021), *Policzalni* (26.09.2021), *Bestie* (1.10.2022), *Panny z Przyszłości* (26.03.2021), *Recording Fields* (24 października 2014), *toniejestpostawartystyczna! Czyli premiery nie będzie!* (5 lipca 2015), jak i *Historia Brzydoty* dla Wrocławskiego Teatru Pantomimy im. H. Tomaszewskiego (7.02.2014).

Przedstawienie pt: *Historia Brzydoty* stworzone przez kobietę o kobietach we Wrocławskim Teatrze Pantomimy im. Henryka Tomaszewskiego we Wrocławiu powstało na podstawie książki Umberto Eco. To wstrząsający obraz współczesnej choroby cywilizacyjnej - anoreksji. W naszym dzisiejszym świecie obowiązujące kanony piękna prowadzą do absurdu i unicestwienia. Spektakl stał się odważnym głosem na temat kanonów piękna i ich wpływu na współczesne kobiety.

Fragment *Autorefleksji* autorki:

Poprzez zgłębienie tematu samo przedstawienie przyjęło charakter swoistego MISTERIUM. Stworzyłam przypowieść o bezwolnym znikaniu w kontrze do spóźnionej chęci życia. Kiedy okazuje się, że zależy nam jednak na tym, żeby żyć, najczęściej jest już za późno.

Nie miałam zamiaru podjąć moralizatorskiego tonu, nie czułam takiego prawa. Chciałam, aby sam proces choroby został zgłębiony w warunkach scenicznych, metaforycznych, by wówczas mogła otworzyć się szansa na zrozumienie absurdu tej strasznej choroby.

Pani Anna Piotrowska po premierze tego przedstawienia otrzymała wiele pochlebnych recenzji, między innymi:

Pięć pięknych kobiet zanikało na moich oczach przez siedemdziesiąt pięć minut podczas próby generalnej Historii brzydoty, najnowszej premiery Wrocławskiego Teatru Pantomimy im. Henryka Tomaszewskiego.

(...) Anna Piotrowska – rewelacyjna reżyserka, choreografka i wizjonerka – stworzyła wstrząsająco piękny „*taniec śmierci*”. Artystki z wielką dyscypliną rozwijają własne procesy twórcze, konsekwentne w wykonaniu i fascynujące w oglądaniu. (...) To bardzo odważny spektakl. Artykułuje jeden z najdotkliwszych problemów współczesnego człowieka, usiłującego przetrwać w cywilizacji konsumpcji, narzucającej okrutne kanony do konstruowania tożsamości. (...) To teatr zaangażowany na najwyższym poziomie artystycznym. Po wstępie oferuje *katharsis*, oczyszczenie umysłu z litości i trwogi.
(Miroslaw Kocur, *Dance macabre*, teatralny.pl)

W roku 2015 Pani Anna Piotrowska rozpoczęła współpracę z Łukaszem Pawłowskim nad monodramem pt. *toniejestpostawartystyczna! czyli premiery nie będzie!* Założeniem było przyjrzenie się twórczości Tadeusza Kantora oraz wspólne poszukiwanie *pokoju wyobraźni* artysty. Spektakl zdobył Grand Prix XIII Ogólnopolskiego Współczesnego Monodramu w Warszawie i pierwszą nagrodę III Koszalińskich Dni Monodramu oraz w Kwietniu 2016 nagrodę teatralną województwa śląskiego *Złotą Maskę 2016* w kategorii *nagroda specjalna* za reżyserie i choreografię do spektakli Bytomskiego Teatru Tańca i Ruchu Rozbark. Między innymi za przedstawienie *toniejestpostawartystyczna! czyli premiery nie będzie!*

Dlatego właśnie spektakl ten uznać należy przede wszystkim za efekt twórczego spotkania Pawłowskiego i Piotrowskiej – wzajemnego improwizowania i tworzenia, ukierunkowania na wydobywanie maksymalnych sił aktorskich, reżyserskich, scenograficznych, poetyckich, ale i prywatnych inspiracji oraz słabości wykorzystanych jako atuty *toniejestrecenzja*, Anna Duda, 26 lipca 2015.

Premiera przedstawienia *Recording Fields / I don't wanna be a horse* miała miejsce w Düsseldorfie w tanzhaus nrw i prezentowana była również we Francji i Polsce. Projekt sfinansowany został ze środków Ministerin für Bundesangelegenheiten, Europa und Medien. Ideą tego przedstawienia poszukiwanie Ciała industrialnego. Uprzedmiotowanie, mechanizacja człowieka wpisanego w procesy produkcji.

W ramach *Recording Fields* Pani Anna Piotrowska współpracowała z Choreografkami z Niemiec i Francji. Jej część spektaklu – *i don't wanna be a horse* – cechowała się wielowymiarowym spojrzeniem na zagadnienie ruchu i jego kontekst kulturowy. Pani dr Anna Piotrowska nie boi się eksperymentów i nowych wyzwań, co widoczne jest także w jej monodramach tanecznych oraz spektaklach inspirowanych twórczością Kantora, jak *tonie jest postawartystyczna! czyli premiery nie będzie!*.

Tekst przedstawienia *Panny z Przyszłości* którego premiera odbyła 26 Marca 2021 roku powstawał na przestrzeni kilku lat. Jest osobistą refleksją autorki dotyczącą ślubów.

Ciekawią mnie elementy obyczajowości ludowej, które w zetknięciu z salonowością i opowieścią biblijną o wyrzuconych z raju Ewy i Adama, stanowią wizję początku i końca, przeznaczenia. Misterium życia i śmierci, studium jednostki wobec tego, co może być zaplanowane, nieuchronne, z jednoczesnym pytaniem, jak zauważyć, czy to jest moje pragnienie, czy też jestem wrzucony w system działań podejmowanych poza moim udziałem. Kim jest tytułowa Panna z Przyszłości? To ktoś, o kim nie wiemy zbyt wiele, ale mając umiejętność spoglądania na naszą przeszłość i teraźniejszość, możemy wybiec odważnie w przyszłość. Celebracja miłości, pragnień, własnej fizyczności. Pytania o samoświadomość i samostanowienie.
Fragment z *Autorefleksji* Anna Piotrowska.

Bestie to spektakl inspirowany życiem Brunona Schulza. Premiera odbyła się 1 Października 2022 roku. Spektakl stworzony został w ramach współpracy Bytomskiego Teatru Tańca i Ruchu Rozbark, pod dyrekcją artystyczną Anny Piotrowskiej i Teatru Tańca ZAWIROWANIA z Warszawy, pod dyrekcją Elwiry Piorun i Włodzimierza Kaczkowskiego. Jej celem było poszerzanie pola wymiany działań i doświadczeń artystycznych. Muzykę oryginalną do spektaklu stworzyła Anna Piotrowska. Artystka eksploruje ludzką kondycję i emocje, przygląda się człowiekowi, analizuje to co biologiczne i to co psychiczne. Stwierdza, iż tytułowe bestie tkwią w wielu z nas.

Piotrowska wraz z Teatrem Rozbark rozkłada na czynniki pierwsze nasze związki, nasze pragnienia, żądze, popęd, zalety i wady, całe nasze życie. I mam wrażenie, że Bruno Schulz był tutaj tylko zaczepnym punktem wyjścia do pracy, niż wiodącym motywem tej freudowskiej niemal psychoanalizy. Ważniejszym było tu szukanie tego, jak daleko mają nasze fantazje do naszych purytańskich czy psychicznych zahamowań i czy w tych dążeniach przypadkiem nie stajemy się bestiami dla innych. Recenzja spektaklu Bestie Sandry Wilk, *Od wstydu po wyzwolenie*, stronatanca.pl

Spektakl *Policzalni*, który premierę miał w 2021 roku, również wpisuje się w poszukiwania Piotrowskiej w zakresie fizycznej ekspresji tancerzy, gdzie porusza temat społeczeństwa opartego na liczbach i schematach. To praca o dynamice ciał, o fizycznym zaangażowaniu, które wykracza poza taniec, będąc również refleksją nad współczesnym światem.

(...) Budowałam strategię zajętości, objawianą w dużej części poprzez neurotyczność. (...) Obsesyjne, transowe trwanie postaci objawiało się w ciekawości tego, co będzie, a nie, tego co jest. Fragment z *Autorefleksji* dr Anny Piotrowskiej. Kolejnym spektaklem był *Gemini Tryptyk*. Premiera odbyła się w lutym 2021 roku. do spektaklu Pani Anna Piotrkowska wykorzystała muzykę Henryka Mikołaja Góreckiego *III Symfonię pieśni żałosnych*. Głównym tematem było poszukiwanie i zadawanie pytań dotyczących tematów mistycznych. Kim jest człowiek w symbiozie z naturą? Jaka jest rola ludzi w ekosystemie? Te pytania były prowokacją do poszukiwania odpowiedzi przez widzów. W recenzji Sandry Wilk pt.: „Człowiek i jego człowieczeństwo”, która opublikowana została na portalu „strona tańca” czytamy:

(...) Całość trzeciej choreografii z 2022 roku, budowanej niespiesznie, narastającej i opadającej w zależności od sceny (Ofiarowanie, Opowieść, Obcowanie), wywołuje niezwykle mocne wrażenie, zarówno te emocjonalne, jak i wizualne. A w efekcie wieloletniego procesu, zmieniającego się wraz z wiekiem, spostrzeżeniami i rozwojem choreografki, otrzymaliśmy monumentalną pracę, co ciekawe i ważne, nowoczesną w formie i wyrazie. Nawiązuje ona bowiem nie tylko do filozoficznego spojrzenia na nasz świat, ekosystem czy kosmos, to także spektakl, w którym bez trudu możemy znaleźć odniesienia do form ekspresji młodego pokolenia (...).

W roku 2022 Pani dr Anna Piotrowska otrzymała po raz drugi nagrodę teatralną województwa Śląskiego *Złotą Maskę 2022* w kategorii *Choreografia / Ruch Sceniczny* do spektakli *Gemini Tryptyk* oraz *Policzalni* w Bytomskim Teatrze Tańca i Ruchu Rozbark.

Przedstawienie *Dziadowisko*, którego premiera odbyła się 9 grudnia 2022 roku, jest reinterpretacją klasycznego dramatu Mickiewicza, stanowi wyjątkowe połączenie ludowych i współczesnych form tańca, które oddają ducha romantyzmu, ale też wprowadzają elementy absurdu i groteski. Pani Anna Piotrowska wykorzystała fragmenty z dramatów Szekspira: *Hamlet*, *Romeo i Julia*, *Wieczór Trzech Króli*, *Wszystko dobre co się dobrze kończy* i *Poskromienie złościcy*. To przedsięwzięcie, które połączyło tradycję z nowoczesnością, zaskakuje swoją strukturą i emocjonalnym ładunkiem, angażując widza w głęboki proces odbioru estetycznego. Piotrowska wykreowała przestrzeń, w której taniec i teatr współistnieją w sposób niezwykle harmonijny, dzięki czemu jej dzieło staje się nową jakością w polskim teatrze.

Czym dla mnie, w warstwie poszukiwań, stawalo się DZIADOWISKO? To swoiste zjawisko sceniczne pełne absurdu i fantazji, widowisko emocji i ruchu, próba odkrycia romantyzmu w spotkaniu z teatrem tańca. W tym wyjątkowym projekcie, poprzez wykorzystanie różnych form teatralnych i jakości tańca wywiedzionych z dwóch tradycji – klasycznej, ludowej oraz tańca fizycznego, eksperymentalnego – podjęłam odważną dla siebie próbę stworzenia przestrzeni do kreowania nowych wartości i współczesnego widowiska ludycznego. Tak charakterystyczne dla epoki romantyzmu wątki miłości i śmierci oraz przenikania się światów (ziemskiego i świata duchów), mieszają się z elementami absurdu, groteski i współczesnej popkultury. Duchy stają się bardzo ludzkie i przeżywają niespełnioną miłość na nowo. Frustrują się, czują gniew i rozpacz. Element ludzki ulega za to odrealnieniu, staje się zaledwie widmem rzeczywistości. Spektakl stał się dla mnie podróżą pełną domysłów, przypominającą detektywistyczne śledztwo. W procesie zadawałam sobie pytania: kim są postaci na scenie? W jaki sposób odnoszą się do kanonicznego dzieła, a co mówią nam o dzisiejszej rzeczywistości? Fragment z Autorefleksji dr Anny Piotrowskiej.

Konkluzja

Pani Anna Piotrowska jest rewelacyjną reżyserką choreografką wizjonerką. Artystka nie tylko poszerza granice teatru tańca, ale także inspiruje kolejne pokolenia twórców do poszukiwania własnego języka artystycznego. Jej odwaga, konsekwencja oraz interdyscyplinarne podejście do sztuki sprawiają, że jest jedną z najważniejszych postaci we współczesnym polskim teatrze tańca, a jej dorobek będzie stanowił punkt odniesienia dla przyszłych badaczy i praktyków tej dziedziny. Przez 30 lat pracy artystycznej i pedagogicznej i animacyjnej stworzyła 130 spektakli. Była dyrektorem artystycznym Teatru Tańca, prodziekanem Wydziału Tańca. Posiada niekwestionowany dorobek artystyczny i pedagogiczny co stanowi znaczny wkład w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki filmowe i teatralne.

Z pełnym przekonaniem, na mocy art. 2019 z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, wnioskuję o nadanie Pani dr Annie Piotrowskiej stopnia doktora habilitowanego.

Łódź, dnia 10.03.2025

.....
Zofia Uzelac